

ע"פ 3946/24 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 3946/24

לפני: כבוד ממלא מקום הנשיא ע' פוגלמן

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטות בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט א' מלמד) בת"פ 42376-07-22 מיום 6.5.2024

בשם המערער: עו"ד יורם יהודה

פסק-דין

לפניי ערעור על החלטות בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט א' מלמד) בת"פ 42376-07-22 מיום 6.5.2024 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. עניינו של ההליך שלפניי בכתב אישום שהוגש נגד המערער בחודש יולי 2022 שבמסגרתו הואשם בתקיפת בת זוגו. עיקרי ההליך פורטו במסגרת פסק דיני שדחה ערעור שהגיש המערער בחודש ינואר 2024 על החלטת פסלות קודמת של המותב בהליך, ומשכך אדרש אך לעובדות שנדרשות לצורך הכרעה בערעור שלפניי (ע"פ 278/24 אלפסי נ' מדינת ישראל (18.1.2024) (להלן: הליך הפסלות הראשון)). ביום 3.5.2024 הגיש המערער בקשה לדחיית מועד הדין שנקבע ליום 6.5.2024 משנטען כי טרם הועברו לידו כל חומרי החקירה, ומשעליו לחקור את כל עדי התביעה באותו המועד. ביום 5.5.2024 קבע המותב, בין היתר, כי "בכל הנוגע לבקשת ההגנה לבטל את מועד שמיעת הראיות וזאת על מנת לאפשר חקירת כלל העדים במועד אחד- הרי שלא מצאתי כל סיבה להיעתר לבקשה ולפיכך, הבקשה נדחית" (להלן: ההחלטה מיום 5.5.2024).

2. בפתח הדין מיום 6.5.2024 דחה המותב את טענתו של המערער שלפיה בשים לב להחלטה מיום

עמוד 1

5.5.2024 על המותב לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער, תוך שצוין כי "לא ניתן להשתחרר מההתרשמות לפיה ההגנה עושה כל שניתן על מנת לסכל את התקדמות ההליך המשפטי, ללא כל עילה בדיון", וכן כי אין בהחלטותיו של המותב - אשר נוגעות לאופן ניהול ההליך - כדי להקים עילה לפסילתו (פרוטוקול הדיון מיום 6.5.2024, בעמ' 50, ש' 22-24). בנוסף, דחה המותב בקשה של המערער כי הדיון בהליך ייפסק לצורך הגשת ערעור על החלטת הפסלות, בשם לב להיעדר עילת פסלות ולהתרשמותו כי מטרתה של הבקשה היא לעכב את בירור ההליך. בהמשך אותו הדיון, ובסמוך לדחיית בקשת הפסלות הראשונה, ביקש המערער פעם נוספת כי המותב יפסול עצמו מניהול ההליך, והמותב דחה את בקשתו זו, כמו גם בקשה נוספת לעיכוב ההליך לצורך הגשת ערעור על החלטת הפסלות (החלטות הפסלות בדיון מיום 6.5.2024 יכוננו להלן ביחד: החלטות הפסלות).

3. ביום 12.5.2024 הגיש המערער את הערעור שלפניו, שבמסגרתו אף ביקש סעד ביניים שלפיו ייפסק ניהול ההליך בעניינו עד להכרעה בערעור. בעיקרם של דברים, המערער חוזר על טענותיו בבקשות הפסלות וסבור כי החלטתו של המותב מיום 5.5.2024, בצירוף החלטות נוספות מחודשים אוקטובר-נובמבר 2023 וכן מחודש ינואר 2024, מקימות חשש ממשי למשוא פנים ומעידות על נעילת דעתו של המותב בעניינו.

4. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו, באתי לכלל מסקנה כי דינו להידחות. כידוע, אמת המידה בבחינת קיומה של עילה לפסילת השופט היושב בדיון היא האם מתקיימות נסיבות שיוצרות חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב בניהול ההליך (סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984; ע"פ 7973/23 אמר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (16.11.2023); ע"פ 4232/23 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (18.6.2023)). איני סבור כי המקרה שלפניו בא בגדר אמת מידה זו. ראשית, טענותיו של המערער שעניינן בהחלטות שיפוטיות מחודשים אוקטובר-נובמבר 2023 ומחודש ינואר 2024 נדחו במסגרת הליך הפסלות הראשון, וכידוע הגם שאין מגבלה על כמות הפעמים שרשאי בעל דין להגיש בקשת פסלות, על הטוען לעילת פסלות נוספת באותו הליך להצביע על עילה חדשה (ע"פ 5916/22 פרנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (11.9.2022); ע"פ 3920/19 משה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (2.7.2019)). לגופם של דברים, טענותו של המערער מכוונת להחלטתו הדיונית של המותב מיום 5.5.2024, אולם כפי שנפסק בעבר, אך במקרים נדירים ייקבע כי הפעילות השיפוטית כשלעצמה מבססת חשש ממשי למשוא פנים שיצדיק את פסילת המותב; זאת, הן ביחס לאמירותיו של בית המשפט, הן ביחס להחלטותיו הדיוניות (ע"פ 8431/23 אבוחרה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (30.11.2023); ע"פ 1609/19 שוראקי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (6.3.2019)). במקרה דנן מדובר בהחלטה דיונית טכנית שעניינה בבקשה לדחיית מועד דיון, וממילא איני סבור כי החלטה זו מלמדת על קיומו של חשש ממשי למשוא פנים שמקים עילה להעברת הדיון לפני מותב אחר.

הערעור נדחה אפוא ומאליה נדחית הבקשה למתן סעד ביניים.

ניתן היום, י"א באייר התשפ"ד (19.5.2024).

מ"מ הנשיא